

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: B4-13P/221/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418205314
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Kosturková
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2024:1418205314.15

Čiastočný rozsudok

Mestský súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Emíliou Kosturkovou, v právnej veci účastníkov konania: manžel - Y. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. X, X. X., zast.: Advokátska kancelária Chabadová, s. r. o., so sídlom Pri starej prachárni 13, Bratislava, IČO: 36 866 733, manželka: N. I. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XX, X., o návrhu manžela na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, takto

rozhodol:

Súd manželstvo Y. Y. X., nar. XX.XX.XXXX a N. I. X., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v Bratislave - Staré Mesto, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Bratislava - Staré Mesto, vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX, r o z v á d z a .

odôvodnenie:

1 Návrhom, doručeným pôvodne Okresnému súdu Bratislava IV dňa 22.11.2018, sa navrhovateľ - manžel domáha rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletému dieťaťu: Q. X., nar. XX.XX.XXXX. V návrhu uviedol, že u oboch manželov ide o prvé manželstvo, s manželkou sa zoznámili v marci 2011 v Bratislave u spoločného zamestnávateľa a prakticky okamžite začali bývať v spoločnej domácnosti, v marci XXXX sa zosobášili a v júli XXXX sa im narodila dcéra Q.. Kvôli očakávaným zvýšeným finančným nárokom bol navrhovateľ nútený uvažovať nad zmenou zamestnania a po vzájomnej dohode s manželkou sa napokon zamestnal vo Z., kde mu boli ponúknuté výhodnejšie finančné podmienky. Navrhovateľ si prenajal vo Z. trojizbový byt, avšak nejednalo sa o trvalé presťahovanie. Nakoľko manželka bola v tom čase na materskej a neskôr na rodičovskej dovolenke, začiatkom septembra XXXX sa s dcérou Q. prisťahovala za navrhovateľom do Z., aby tak mohli v priebehu pracovného týždňa tráviť viac času spolu. Už od prvých momentov spoločného bývania manželov vo Z. začalo dochádzať k nezhodám, ktoré nakoniec v apríli XXXX vyústili do odchodu manželky a dcéry k jej rodičom do T., kde ich navrhovateľ navštevoval cez víkendy. Následne, na jeseň XXXX, sa manželka spolu s dcérou Q. vrátila späť do X. do svojho bytu v J., kam navrhovateľ chodil na predĺžené víkendy - od štvrtka večera do pondelka rána (t.j. na 4 noci sa vracal do X. za rodinou a na 3 noci dochádzal ďalej za prácou do Z.). Od apríla XXXX teda manželia žili v spoločnej domácnosti iba v rámci „víkendového vzťahu“ a postupne sa odcudzili. Za dôvod odcudzenia navrhovateľ považuje nezlučiteľné predstavy o spoločnom živote vo vzťahu, posledné tri roky manželia žijú viac menej oddelene, navrhovateľ si dokonca zaobstaral štvorizbový byt na ul. W. G. XX P. J., aby mal kam chodiť na predĺžené víkendy do X., aby mal kde tráviť čas s dcérou Q.. Manželcia nie sú schopní vzájomnej komunikácie v medziach slušnosti a vzájomného rešpektu, hádky sú stále častejšie, manželstvo nevytvára vhodné prostredie ani pre výchovu maloletej Q., ktorá je vystavovaná neustálym stresovým situáciám. Na základe vyššie uvedeného má navrhovateľ za to, že manželstvo je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

2 K návrhu na rozvod manželstva sa vyjadrila manželka podaním, doručeným súdu dňa 03.09.2019, v ktorom uviedla, že navrhovateľ inicioval medzi nimi vznik osobného/milostného pomeru v októbri 2011 a neskôr aj uzavretie manželstva v marci XXXX, od februára 2012 až do svadby manželia nepretržite žili v spoločnej domácnosti v byte na adrese J. XX, X.H.. V máji XXXX (necele 2 mesiace po svadbe a zároveň 2 mesiace pred pôrodom dcéry Q.Š.) navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť v X., keďže sa zamestnal na plný úväzok spoločnosti N.Q. R.U. P. Z.. Od polovice mája XXXX začal navrhovateľ bývať počas pracovného týždňa v dome svojich rodičov v V. (cca XX km), odkiaľ denne dochádzal za prácou do Z. a týždenne domov do X. (cca XXX km). Toto zamestnanie navrhovateľa dlhodobo fyzicky aj ekonomicky vyčerpávalo a bolo objektívnou prekážkou v plnení si jeho rodičovských povinností, ako aj prvotným dôvodom vzniku manželských nezhôd a odcudzenia manželov. Manželka považuje za zásadný problém v manželstve dlhodobú neprítomnosť navrhovateľa v spoločnej domácnosti a najmä jeho neochotu hľadať si novú prácu (ani po narodení dcéry v júli XXXX sa navrhovateľ neplánoval opäť zamestnať v X.). V záujme udržania rodinných zväzkov pristúpila manželka s dcérou na dočasné presťahovanie do Z., kde však pokračoval nezvratný rozvrät manželstva, ktorý sa manželom, napriek ich snahám, nepodarilo prekonať a ktorý rokmi gradoval. Manželka tvrdí, že navrhovateľ jej opakovane zatajoval veci, klamal, urážal, ponížoval, manipuloval, zastráňoval ničil majetok a osobné veci, finančne neprispieval na domácnosť, manželku a ani na dcéru. V apríli XXXX manželia opustili spoločné bývanie vo Z. a každý z nich odišiel dočasne bývať k svojim rodičom. V októbri XXXX sa manželka s dcérou vrátili do spoločného bydliska v X. adrese J. XX. Navrhovateľ sa odo dňa opustenia spoločnej domácnosti v máji XXXX do spoločného bydliska v X. trvalo de facto nikdy nevrátil, dodnes pracuje vo Z., od januára XXXX býva väčšinu týždňa vo vlastnom byte vo Z., pričom pôvodnú spoločnú domácnosť v X. navštevoval od januára XXXX do júla XXXX sporadicky, svojvoľne a bez záujmu o maloletú, od júla XXXX už rok vôbec. Vzhľadom na vyššie uvedené má manželka, v zhode s navrhovateľom, za to, že manželstvo je tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, s podaným návrhom na rozvod manželstva súhlasí a navrhuje, aby mu súd vyhovel.

3 Na jedinom pojednávaní, ktorého sa manželka doposiaľ osobne zúčastnila a ktoré sa konalo dňa 10.09.2019, súd konštatoval, že k zmiere medzi manželmi nedošlo.

4 Na pojednávaní, konanom dňa 26.02.2024 za osobnej účasti navrhovateľa (manžela), v neprítomnosti manželky, ktorá svoju neúčast neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania, vykonal súd dokazovanie výsluchom manžela, oboznámením obsahu sobášneho listu manželov vrátane vyjadrenia manželky k návrhu na rozvod manželstva zo dňa 02.09.2019 a zistil nasledovný skutkový stav:

5 Dňa XX.XX.XXXX účastníci konania uzavreli manželstvo, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Bratislava - Staré Mesto, vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXXX; u oboch manželov ide o prvé manželstvo. Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na podanom návrhu na rozvod manželstva a uviedol, že za príčinu rozvratu manželstva považuje výrazné zmeny v správaní manželky po narodení dcéry Q., zhruba od r. XXXX - XXXX nežije s manželkou v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú. Od r. XXXX žije v X. X. v spoločnej domácnosti s partnerkou, s ktorou má 2 maloleté deti - O. (X roky) a W. (X rok). S manželkou ani s dcérou Q. nie je dlhodobo v žiadnom kontakte - manželka mu nedvíha telefón, dcéra Q. údajne nemá žiadny telefón, naposledy sa s dcérou Q. stretol v júli XXXX a na jej výživu prispieva sumou vo výške 150,- eur mesačne v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia.

6 Na takto zistený skutkový stav súd aplikoval nasledovné právne predpisy:

Podľa § 18 zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 zákona o rodine, súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvoďte na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvoďte vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 2 ods. 1 - 2 CMP, (1) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. (2) Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

Podľa § 213 CSP, ak niektorý z viacerých žalobou uplatnených procesných nárokov alebo časť uplatneného procesného nároku sa v priebehu konania stali nespornými, môže súd rozhodnúť o tomto procesnom nároku alebo o jeho časti čiastočným rozsudkom.

Podľa § 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

7 Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že manželstvo účastníkov konania dlhodobo neplní svoj účel, daný ustanovením § 1 ods. 2 zákona o rodine, ktorým je vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva zabezpečujúceho riadnu výchovu detí. Keďže manželstvo účastníkov konania dlhodobo neplní žiadnu zo svojich funkcií (hospodárska, vzájomná pomoc, biologická, výchovná), súd má za to, že za daného skutkového stavu neexistuje žiadny odôvodnený predpoklad obnovenia manželského spoložitia a to kvôli hlbokému a trvalému rozvratu vzťahov medzi manželmi, ktorí dlhodobo (v podstate od narodenia ich spoločnej dcéry v r. XXXX) nežijú trvalo v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária ani sa intímne nestýkajú a keďže obaja manželia odmietajú obnoviť manželské spoložitie, súd podanému návrhu na rozvod manželstva po splnení zákonných podmienok vyhovel. Za príčinu rozvratu manželstva, ktorá viedla k vážnemu narušeniu a rozvratu vzťahov medzi manželmi, súd považuje odlišné predstavy manželov o spoločnom živote, mieste spoločnej domácnosti, čo viedlo manželov k postupnému citovému odcudzeniu a vážnemu narušeniu ich vzťahov. Vzhľadom na dĺžku a intenzitu narušenia vzťahov medzi manželmi má súd za to, že ide o nenapraviteľný rozvrat, manželstvo účastníkov konania je prinajmenšom od podania návrhu na súd len formálno-právnym zväzkom dvoch ľudí, ktorí sa odcudzili do takej miery, že ich manželstvo je v súčasnosti trvalo rozvrátené.

8 Vzhľadom na výnimočné okolnosti spočívajúce jednak v uplynutí značného času od podania návrhu na súd (viac ako 5 rokov) súd považoval za vhodné a predovšetkým za spravodlivé rozhodnúť v tomto prípade o rozvoďte manželstva čiastočným rozsudkom, keďže v tejto časti manželia našli zhodu (obaja súhlasili s rozvoďte manželstva), majú za to, že obštrukčné, ničím neospravedlnené správanie manželky, ktorá sa od septembra 2019 vyhýba súdnemu konaniu, zatajuje sa, nekomunikuje s manželom, súdom ani kolíznym opatrovníkom, odmieta preberať súdne zásielky (aj od jej zamestnávateľa) a svojou opakovanou neospravedlnenou neprítomnosťou na pojednávaniach hrubo sťažuje postup súdu v konaní a spôsobuje prietahy v prerokovaní veci, čím v konečnom dôsledku zároveň marí ústavné právo ostatných účastníkov konania (manžela a maloletej) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nemôže byť na ujmu manželovi, ktorý podal návrh na rozvod manželstva pred viac ako piatimi rokmi a ktorý si neželá naďalej zotrvať v nefunkčnom manželskom zväzku so všetkými dôsledkami s tým spojenými (napr. BSM) a obzvlášť, keď si manžel založil novú rodinu, o ktorú sa stará a žije usporiadaným životom.

9 Úprava obsiahnutá v rozsudku o úprave práv a povinností k maloleťmu dieťaťu stratí účinnosť právoplatnosťou výrokov týkajúcich sa výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoďte. Zánik účinnosti tejto úpravy nemožno viazať na právoplatnosť výroku o rozvoďte manželstva, keďže výrok o rozvoďte manželstva a výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoďte majú samostatný skutkový základ, v opravnom konaní sa preskúmavajú samostatne, takže nemožno vyvodit', že by museli nadobudnúť právoplatnosť súčasne. (nález Ústavného súdu SR z 23. januára 2020, sp. zn. II. ÚS 271/2019)

10 V intenciách vyššie uvedeného súd rozhodol tak, že manželstvo účastníkov konania rozviedol s tým, že po nadobudnutí právoplatnosti tohto čiastočného rozsudku bude súd ďalej konať o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletej Q..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava II, písomne, trojmo, s náležitosťami podľa § 127 CSP a § 363 CSP /V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)./ a to len z dôvodov podľa § 365 ods. 1 CSP a § 62 ods. 1, 2 CMP. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 zákona o rodine).